

Byrderne for Andre, og det er en mærkbar-
 dig Ting, at man ikke i vore Dage, da Alt
 trykker Landbruget saa stærkt, hører mere
 Tale om al den Uret der er begaaet mod
 Landbruget. Skulde der ikke være god Grund
 til at kræve Ophævelse af den Mængde al-
 deles uretfærdige Skatter, der ligge paa
 Landbruget, de aldeles urimelige Skatter,
 som ere fordelte paa den uretfærdigste Maade?
 Kunde der ikke være Tale om dette? Ja, naar
 Landbruget skulde begynde at rode op i det
 Syndereregister og skulde vise, hvor megen
 Uret, der er begaaet mod det, saa blev det
 sandelig et stort Syndereregister, og jeg finder
 det forøvrigt heller ikke rigtigt, at Landbruget
 tier stille med, hvad der trykker det. Nu
 fordrer det ærede Medlem for Kjøbenhavns
 5te Valgkreds, at Landbruget skulde
 hjælpe Arbejderne i denne Sag, hvis de vilde
 vise deres Frisind, vise, at det er Andet end
 en Floffel, de komme med, naar de tale om
 at ville hjælpe Arbejderne. Seg vil gjøre
 det ærede Medlem opmærksom paa, at det
 er en nem Sag saaledes at sige: Det er
 der, I skulde vise Eders Frisind, Eders Ar-
 bejdervenlighed, og pege paa et bestemt Punkt.
 Seg siger det ærede Medlem, at han kunde
 ikke pege paa noget mere urimeligt Sted,
 hvor Landbruget skulde vise det, han ønsker,
 for at vise sig arbejdervenligt. Det, han
 forlanger er, at det danske Landbrug skulde
 ruineres i Bund og Grund for at give det
 ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds
 et Bevis for dets Arbejdervenlighed. Nei,
 det er virkelig et stort Forlangende. Der
 er mange andre Punkter, hvor man meget
 godt kan vise sin Arbejdervenlighed og kan
 gavne Arbejderne langt mere end paa dette
 Punkt. Den ærede første Taler i denne
 Sag (Bojsen) og flere ærede Talere, som
 ere optraadte i den, have paastaet, og jeg
 tror med Rette, at det at forbyde Kunstsmør,
 om man vil gaa dertil, ikke vil fordyre Smør
 her i Landet, da der saa vil indføres en
 stor Mængde Smør af alle Slags her i
 Landet. Seg tror, at han ser ganske rigtigt
 paa dette Punkt, men naar de saa sige: Ja,
 men saa faar man noget forfærdeligt Noget som
 indføres, saa begynde de at male Janden
 paa Bæggen. De sige, at saa vil der komme
 meget forfærdeligt fremmed Smør ind i
 Landet. Ja, der gives ganske vist blandt
 det Smør, som indføres her i Landet meget,
 som ikke naar hertil, men naar der har været
 saa megen Tale om Næringsværdien, og
 man rojer Margarinenes Næringsværdi, vil
 jeg sige, at skal der tales derom, staar det
 indførte Natursmør vist ligesaa højt i Næ-
 ringsværdi som Nogetsomhelst af det, man
 benævner Margarin eller Butterin, eller

hvad det nu er, man kalder det. Og naar
 man taler om det Uappettilige derved, er
 det ogsaa i høi Grad overdrevet. Seg tror,
 at Enhver, der hender en lille Smule til
 Smør, vil sige, at den Tale om, at det ind-
 førte Smør skulde være saadan noget for-
 færdeligt Noget, er i høi Grad over-
 drevent. Saaledes betragter det ære-
 de Medlem, der sidst talte, det ogsaa.
 Seg maa særlig holde mig til hans Udtalel-
 ser; thi hans Udtalelser ere saa klare, de
 ere satte saa stærkt paa Spidsen, at det bli-
 ver let at tage dem i Stedet for at gaa til
 en Mængde forskellige Medlemmer, der have
 talt. Det ærede Medlem taler selv om, at naar
 man vil stille de Fordringer, der stilles enten
 ved Regeringens Forslag eller ved et rent
 Forbud, ville de Folk, der skulle købe Smør,
 kun faae Affaldet. Men der er jo slet ikke
 Tale om Affald, der er ingensomhelst Grund
 til at kalde de danske sekundære Varer for Af-
 fald; dette er der ingensomhelst Mening i.
 Det af dansk Smør, der kan karakteriseres
 som usle, ubrugelige Udstudsvarer, er saa lidt,
 at det vil ikke føde ret mange Arbeidere her
 i Landet. Nei, det hviler paa en meget stor
 Overdrivelse, og naar man taler om det for-
 færdelig dyre Smør, have vi jo ikke i den
 senere Tid været i Stand at naae op til
 1 Kr. pr. Pd., og hvorfra kommer saa Ta-
 len om dette uhyre dyre Produkt. Hvorfor
 hørte man ikke det, da Smørret kunde be-
 tinge en Pris af 1 Kr. 20 Ø., 1 Kr. 30 Ø.
 indtil 1 Kr. 50 Ø. pr. Pd? Hvorfor hørte
 man ikke Tale om de dyre Priser f. Ex. i
 Halvfjerdserne? Hvorfor hørte man ikke den
 Gang, at man skulde sulde her i Landet eller
 spise Affaldet eller nøies med det, der slæng-
 ter fra de Andres Bord. Det maa jeg be-
 tegne som en fuldstændig Overdrivelse, og
 vil man nævne Kjød, kan ogsaa det ærede
 Medlem sige: Her i Danmark maa vi nøies
 med Affaldet, fordi vi ikke kunne faae den
 første Vare; der spises her i Danmark over-
 ordentlig lidt første Klasses Kjød, det gaar
 til England, men jeg har aldrig ved det Kjød,
 jeg har spist, fundet Noget, som jeg kunde
 kalde Affald. Seg tror, at det, der er os
 tilvant her i Landet, skjøndt det er en sekun-
 dær Vare for allerførste Delen, er ganske
 udmærket. Englænderen foretrækker en finere
 Vare, nu vel, han faar den her fra Landet,
 saa vidt vi kunne staffe ham den, og det er
 rigtigt. Det er Noget, man saa godt hender
 paa Landet, at der er mangfoldige Ting, der
 ikke egne sig til Salg, fordi de ikke betinge
 den høieste Pris, og som dog ere overordent-
 lig gode at spise, og som man er meget glad
 ved. Det fortjener ikke at kaldes Affald, fordi
 det ikke betinger første Klasses Pris. Det